Η διαφορά τής ανθρώπινης και της θείας δικαιοσύνης (Γέροντας Παΐσιος Αγιορείτης)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 22 Απριλίου, 2011

«Η θεία δικαιοσύνη είναι ενάντια στο ανθρώπινο δίκαιο. Το ανθρώπινο δίκαιο είναι ισότης του μέτρου, διότι δίνει στον καθένα το δίκαιο και δεν παρεκκλίνει σε ένα ή άλλο μέρος, ούτε προσωποληπτεί, όταν πρόκειται να αποδώσει το δίκαιο. Η θεία δικαιοσύνη, όμως, παρεκκλίνει και χαρίζεται μετά συμπαθείας σε όλους και τον μεν άξιο τιμωρίας δεν τον παιδεύει, τον δε άξιον επαίνου τον γεμίζει με κάθε αγαθό.

Μια μέρα ένας προσκυνητής ρώτησε το γέροντα τι είναι η θεία δικαιοσύνη κι εκείνος απάντησε μ' ένα χαριτωμένο παράδειγμα.

- Να, πες πως κάθονται δυο άνθρωποι σ' ένα τραπέζι για να φάνε, κι έχουν μπροστά τους ένα πιάτο με δέκα βερίκοκα. Αν λοιπόν ο ένας φάει από λαιμαργία επτά και αφήσει τρία στον άλλον, τότε αυτός έχει αδικία και αδικεί τον άλλον αυτό είναι το άδικο.

Αν τώρα αυτός πει:

- Ε, είμαστε δύο και τα βερίκοκα είναι δέκα - άρα μας αναλογούν από πέντε- και φάει αυτός τα πέντε κι αφήσει για τον άλλον τα άλλα πέντε, τότε αυτός ο άνθρωπος εφαρμόζει το ανθρώπινο δίκαιο και έχει την ανθρώπινη δικαιοσύνη. Γι' αυτό, το ανθρώπινο δίκαιο, πολλές φορές τρέχουμε στα δικαστήρια για να το βρούμε.

Αν όμως αυτός δει πως στον άλλο αδελφό αρέσουν τα βερίκοκα και προσποιηθεί πως σ' αυτόν δεν αρέσουν -και φάει μόνον ένα για το λογισμό- και λέει στον άλλο: "αδελφέ, φάε εσύ τα άλλα βερίκοκα, γιατί εμένα δεν μου πολυαρέσουν", τότε αυτός έχει τη θεία δικαιοσύνη με την οποία προτιμά ανθρωπίνως να αδικηθεί. Με τη θεία όμως, αμοίβεται για τη θυσία του.

Ο Κύριος εφάρμοσε πρώτος τη θεία αυτή δικαιοσύνη. "Ούτε όταν Τον κατηγορούσαν, δικαιολόγησε τον εαυτό του, ούτε όταν Τον έφτυναν, διαμαρτυρόταν, ούτε όταν έπασχε απειλούσε, αλλά όλα τα υπέμεινε καρτερικά και σιωπηλά, χωρίς να αντιδράσει καθόλου. Το σπουδαιότερο όμως όλων ήταν ότι Εκείνος όχι μόνο δε ζητούσε βοήθεια από τους ανθρώπινους νόμους, αλλά αντίθετα δικαιολογούσε τους διώκτες του στον πατέρα Του κι ευχόταν γι' αυτούς, ώστε να συγχωρηθούν: ...Πάτερ, άφες αυτοίς, ου γάρ οίδασι τι ποιούσι (Λουκ. ΚΓ', 34) Πάντα η δικαιοσύνη του θεού βασιλεύει. Γι' αυτό το λόγο ο Κύριος μας προτρέπει και μας λέει πως πρέπει να περισσεύει η δικαιοσύνη η δική μας από εκείνη των Φαρισαίων, διότι εκείνοι αποσκοπούσαν στην ανθρώπινη δικαιοσύνη. Γι' αυτό και τιμωρούσαν, δίκαζαν, φυλάκιζαν, φιλονικούσαν, υπερασπιζόντουσαν τα δίκαια τους, δεν μπορούσαν να δεχτούν την αρπαγή των υπαρχόντων τους ή την κάθε αδικία που γινόταν σε βάρος τους. Ενώ ο Κύριος διαβεβαίωσε τον καθένα μας ότι: Λέγω γαρ υμίν ότι εάν μη περισσεύση η δικαιοσύνη υμών πλείον των γραμματέων και Φαρισσαίων, ου μη εισέλθητε εις τήν Βασιλείαν των ουρανών (Ματθ. Ε', 20).

Καλό είναι κι εμείς να υπομένουμε τη βία εκείνων, που θέλουν να μας αδικούν, και να προσευχόμαστε γι' αυτούς, ώστε να απαλλαγούν από το παράπτωμα της πλεονεξίας με τη μετάνοια. Αυτό είναι και το μόνο που θέλει η δικαιοσύνη του Θεού, το να ξαναπάρουμε κάποτε τον πλεονέκτη -όχι τα "πλεονεκτήματα" πράγματα- ελεύθερο από την αμαρτία, δια της μετάνοιας.

(Απόσπασμα από το βιβλίο: "Ο Γέρων Παΐσιος", Ιερομόναχου Χριστοδουλου, Αγιορείτου)

(Πηγή ηλ. κειμένου: ΟΟΔΕ)